

Hvad ser du?

Da vi nu har besluttet at holde et sommerstævne på *Nyborg Strand* i dagene 9.-14. juli, vil jeg gerne berette lidt om vore tanker i forbindelse dermed.

Der er måske nogle, der undrer sig over, at vi har været så længe om at træffe den beslutning. Når man har holdt stævne på *Nyborg Strand* siden 1951, er der vel ikke så meget at betænke sig på! Det gælder vel blot om at fastsætte datoen og få nogle gode forkyndere til at komme! Og så naturligvis at bede om Guds velsignelse!

Hvorfor gøre det mere indviklet, end det er?

*

Det er rigtigt, at man skal ikke gøre det for indviklet. »Beslutningens morgenrøde må ikke drukne i gustent overlæg!« For mange betæneligheder gør troen mat.

Men man skal heller ikke fortsætte i det samme spor som den selvfølgeligste sag af verden. Livet med Herren og tjene- sten for Ham er ikke en ubrudt gentagelse af det samme.

Det var en af årsagerne til, at vi i år tøvede længe med at arrangere endnu et stævne på *Nyborg Strand*, hvor vi har været så mange år. Ja, vi tøvede med overhovedet at arrangere noget stævne, thi tænk, om stævnernes tid var forbi for vort vedkommende.

*

Søren Kierkegaard har en bemærkning om, at en forkynder er et menneske, der taler, fordi en anden er blevet korsfæstet!! Nogle forkyndere er ansat dertil og får fast løn derfor – andre bliver »berømte« – man kan endog avancere til højere og bedre lønnede stillinger, fordi en anden er blevet korsfæstet!

En forkynder på Det nye Testaments tid var imidlertid et menneske, der risikerede liv og ære, fordi han fulgte den korsfæstede og ophøjede!

Når man som jeg har forkyndt Ordet i en menneskealder, kan man ikke undgå nu og da at bæve ved tanken på alt det, jeg har sagt om den korsfæstede, og man kan heller ikke undgå at bæve ved tanken på alle de »gode« og »dejlige« stævner, vi har haft om den korsfæstede.

Og da en af mine norske venner i en bog harcellerede over dem, der drøfter de

afgørende livsspørgsmål på et luksushotel, blev jeg for alvor betænkelig ved *Nyborg Strand-stævnet* og var mest tilbøjelig til ikke at arrangere flere.

*

Så gik mine tanker imidlertid til alle dem, der kommer til *Nyborg Strand-stævnet* år efter år. Det er ikke luksusmennesker. De fleste er prøvede kristne, hårdføre, nøjsomme, sparsommelige, anlagt på alt andet end luksus. Mange må spare op for at være med.

Det gjorde usigeligt godt at tænke på alle dem. De havde en kærlig forventning, der havde karakteren af et berettiget krav.

*

Luksushotellet *Nyborg Strand* behersker ikke dem. Det er omvendt: de behersker det.

Dermed bringer de hotellet tilbage til den ånd, hvori det hele startede, da domprovst *Skovgaard-Petersen*, stiftsprovst *Henry Ussing* og korshærens stifter, pastor *H. Møllerup* begyndte de velsignede *Nyborg-møder* i tiden omkring den første verdenskrig.

Således bringer de hotellet tilbage til dets oprindelige kald: at være et samlingssted for Guds børn.

Vel betjener hotellet os, når vi er der – men måske betjener vi hotellet i dybere betydning – thi uden et sommerstævne for Guds børn – uden et stævne, hvor lovsangen toner – uden en række dage, hvor Guds ord udlægges – uden dette var hotellet ikke andet end et luksus-hotel, der betjener kødelige mennesker – og det var i hvert fald ikke, hvad *Skovgaard-Petersen*, *Henry Ussing* og *Møllerup* forestillede sig.

*

Således blev mine betæneligheder lidt efter lidt overvundet. Men stadig var der et spørgsmål, jeg ikke havde faet besvaret i mit indre: kan stævnet i *Nyborg* blive *for-nyet*?

Kan fællessangen, lovsangen fornyes? Mange husker den fuldtonende flerstemmige fællessang, der fik taget til at løfte sig. Skal vi atter synge sådan til Guds ære? Er der længsel derefter, villighed dertil og tro derpå?

Jeg har en stille forvisning om, at Gud

vil det, og at det skal lykkes.

Måske vil *de unge* gå i spidsen hermed. Lad os bede om og søge en højnelse og fornyelse af vor fællessang, så den bliver til Guds ære og til højnelse af vidnesbyrdet.

Fremfor alt beder vi om, at *vækkelsens Ånd* berører samvittighederne. Det er den korsfæstede, vi samles om – kommer Han til orde, går ingen uberørt hjem – Han gør os ikke »klogere« – slet ikke »større« – men Han gør os saligere på sin egen måde!

*

Jeg nævnte før *Søren Kierkegaards* forfærdelige karakteristik af en forkynder: det er en, der taler, fordi en anden er blevet korsfæstet.

Den gør det næsten umuligt for os at tale – næsten umuligt at holde et stævne på fem dage med tre møder om den korsfæstede pr. dag!

Den gør det i hvert fald umuligt at tale *af sig selv* og *ud af sit eget*.

Karl Barth sagde i 1962 ved sin afslutningsforelæsning på universitetet i *Basel*, at der er mange *store* kunstnere, mange *store* videnskabsmænd, mange *store* læger, mange *store* jurister – men der findes ingen *store* teologer!

Der findes ingen *store* prædikanter – og hvis de findes, bør de straks holde op med at tale!

Thi ingen bliver stor eller dygtig i den korsfæstede nærhed!

Det er sandt, og det skriver vi os bag øret. Den korsfæstede er ikke et emne, som nogen kan tale om sådan, som man taler om andre emner.

*

Og dog skal forsagthedens ånd ikke råde – eller ynkelighedens – eller den hjemmelavede ydmygheds – men *glædens, kærlighedens og frimodighedens Ånd*!

Thi vi har sandelig noget at tale om, noget at forkynde – eller rettere: vi har sandelig *nogen* at tale om og forkynde – vor korsfæstede og herliggjorte Herre og Frelser!

Ham forkynder vi – *Ham alene* – og Han skænker os nåde til at gøre det til Hans ære, så dagene på *Nyborg Strand* får den sande fornyelses ægte præg.

Vi vil samle os om, at *vor Herre Jesus kommer!*

*

Ingen kan tænke på, at Herren kommer, uden at blive vakt i sit indre. Tænk, om det var i dag!

I en sådan personlig vakthed vil vi alle forberede stævnet i bøn og årvågenhed.

Vi beder Herren om at sende dem, Han vil. Vi vil gerne have mange deltagere, men det er ikke det afgørende – blot ingen udebliver af dem, Herren vil have med.

*

Det er mig en personlig glæde, at professor *Ole Modalsli* fra *Oslo* vil komme og forkynde Ordet. Hans bøger, som jeg anmeldte i februar, har betydet meget for mig i den senere tid, og jeg skrev til ham, at jeg ville være glad, om mine venner fik lejlighed til at møde ham og lytte til hans forkyndelse.

Jeg har bedt ham om bl.a. at tale om *regnskabsaflæggelsen for Kristi domstol*. Det er jo en sag, som »beængstede« samvittigheder har svært ved at klare.

Jeg har også bedt ham om at tale om *forskellen imellem løn og fortjeneste*.

Men vi vil lade os lede af Herren fra dag til dag, så forkyndelsen ikke på forhånd er låst så fast i et program, at vi går glip af Åndens vejledning og dens stille, sagte susen eller blæst!

*

Det koster en del penge at være med til hele stævnet. Priserne er angivet på side 15.

Men det kan også koste en del selvvovindelse – der kan være nogle bånd, man må rive sønder for at være med – der kan være nogle hensyn, man må sætte til side – der kan være det ene og det andet – men hvis *Oswald Chambers* berømte valgsprog »*Alt for Ham*« også er vort, vil

enhver sætte hensynet til, hvad Gud vil, forud for alle andre hensyn.

*

Oswald Chambers valgsprog lyder på engelsk således: »My utmost for His highest« (mit, til det yderste, for Hans, det højeste).

Lad os sætte dette valgsprog som overskrift over dagene på Nyborg Strand! Da samles vi i den Ånd, der stemmer med, at vi skal høre om og berede os til Jesu Kristi komme.

Alt for Ham – mit, til det yderste, for Hans, det højeste!

*

Sidste år knob det lidt med indkvarteringen af *de unge*. Dette er nu bragt i orden. Hotellet indretter »sovesale« efter antallet af unge deltagere. De skal medbringe *sovemadras* og *sovepose* foruden personlige ting. Hotellet leverer håndklæder.

De unge skal ved ankomsten betale 970 kr. til hotellet. Denne pris omfatter foruden indkvarteringen morgenmad og middagsmad.

De spiser ikke frokost (lunch) sammen med os andre, men i et telt. Herfor skal de betale 85 kr. til Aksel Tarras Madsen.

*

Stævnet begynder tirsdag d. 9. juli kl. 18 med middagsmad. Det første møde er samme aften kl. 20. Vi slutter søndag d. 14. juli kl. ca. 13 (efter frokost, lunch).

Fem korte dage – ja, men måtte de få *evigheds-betydning!*

*

Ved min fødselsdags-fest i *Middelfart* sang vi en sang, skrevet af en prøvet, strålende kristen. En af vore tyske venner gik

bagefter hen til min hustru og spurgte: »Hvem var den lille, skrøbelige kvinde, der sang som en engel?«

En måned efter gik hun hjem til Herren, efterladende en plads, som ingen kan fylde.

Hun var en af de få, der med hele sin fremtoning viste os, at evangeliet altid er et *glædens* bud med den *rige* glæde til enhver, der hører det – en glæde, der lyser særlig stærkt i trængselstider.

Hun havde været igennem mange svære trængsler – men altid lyste det om hende og ud fra hende – og så sang hun, når det var svært, de trosstyrkende salmer og sange – og fik os andre til at synge med.

Hun var legemligt skrøbelig som få – men hendes ansigt lyste som en engels, som vor tyske ven bemærkede.

Nu er *Elaine Larsen* gået forud for os som et strålende vidne om, at glæden er stærkere end trængsel og smerte.

Guds kærlighed, fred og glæde holder os oppe, når alt omkring os vil gøre ende på vor tro og dermed på os selv.

Vi lærte mange af livets dybe lektier af Elaine Larsen – det gælder gamle såvel som unge. Vi kan ikke tænke på hende, uden at takke Gud for hende af hele vort hjerte. Vi havde hende med iblandt os, da vi festede i *Middelfart*, men må savne hende, når vi »fester« på *Nyborg Strand*. Hun er nu til den evige frydefest – og venter på os alle!

Således er vi på *festrejse gennem ørkenen* imod den fuldkomne glædesfest i alle evigheder.

*

I maj håber jeg at kunne give flere oplysninger om stævnet på *Nyborg Strand*, som – det er jeg forvisset om – vil blive den enhed af *hellig alvor* og *ren glæde*, som kun Guds Ånd kan skabe.

*